

שמות – סדר ג'

תורה: שמות ד, יח וילך משה עד ו, א יגרשם מארצו.

נביא: ישעיהו נה, יב כי בשמחה תצאו עד נו, ח אקבץ עליו לנקבציו.
ומדלגים וקוראים מפרק נו, טז כי לא לעולם אריב עד נו, יט ורפאתיו.

ד יח וילך משה וישב | אלייתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אתי אשר-במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:

ואזל משה ותב לות יתר חמוהי ואמר ליה איזיל פען ואתוב לות אחי דבמצרים ואחזי העד פען קימין ואמר יתרו למשה איזיל לשלם:

ט ויאמר יהוה אל-משה במדן לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשו:
ואמר יי למשה במדן איזיל תוב למצרים ארי מיתו כל גובריא דבעו למקטלך:

כ ויקח משה את-אשתו ואת-בניו וירכבם על-החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את-מטה האלהים בידו:

ודבר משה ית אתתיה וית בנוהי וארכיבנון על חמרא ותב לארעא דמצרים ונסיב משה ית חוטרא דאתעבידו ביה נסין מן קדם יי בידיה:

כא ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כלהמפתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח אתה-עם:

ואמר יי למשה במהכף למתב למצרים חזי כל מופתיא דשויתי בידך ותעבידנון קדם פרעה ואנא אתקויף ית לביה ולא ישלח ית עמא:

כב ואמרת אל-פרעה

כה אמר יהוה בני בכרי ישראל:

ותימר לפרעה

כדנון אמר יי ברי בוכרי ישראל:

כג ואמר אליך שלח את-בני ועבדני ותמאן לשלחו

הנה אנכי הרג את-בנה בכרך:

ואמרית לך שלח ית ברי ויפלא קדמי ומסריב את לשלחותיה

הא אנא קטיל ית ברך בוכרך:

- כד וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמִּלּוֹן
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הֵמִיתוּ:
 וַהֲוֶה בְּאוֹרְחָא בְּבֵית מִכְתָּא
 וְעָרַע בֵּיה מְלֹאכָא דִּי וּבְעָא לְמַקְטְלֵיהּ:
- כה וַתִּלְחַץ צַפּוֹרָה צָר וַתִּכְרַת אֶת־עַרְלַת בְּנֹהָ וַתִּגַּע לְרַגְלֶיהָ
 וַתֹּאמֶר כִּי חֲתוּדִדְמִים אַתָּה לִּי:
 וַנְּסִיבַת צַפּוֹרָה טַנְרָא וַיְגִזְרַת יַת עַרְלַת בְּרַהּ וַקְרִיבַת לְקַדְמוֹהִי
 וַאֲמַרְת בְּדָמָא דְמַהוּלְתָּא הַדִּין אַתִּיְהִיב חֲתָנָא לְנָא:
- כו וַיִּרְף מִמֶּנּוּ
 אַז אָמְרָה חֲתָנָא דְמִים לְמִוְלַת: {פ}
 וְנַח מִנִּיהּ
 בְּכֹן אָמַרְת אֵלֹוֹי דְמָא דְמַהוּלְתָּא הַדִּין אַתְחִיִּיב חֲתָנָא קְטוּל:
- כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לְקַרְאֵת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה
 וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֵלֹו:
 וַאֲמַר יְיָ לְאַהֲרֹן אֵיזֵיל לְקַדְמוֹת מֹשֶׁה לְמַדְבָּרָא
 וַאֲזַל וְעָרְעִיה בְּטוֹרָא דְאַתְגְּלִי עֲלוֹהִי יִקְרָא דִּי וְנִשְׁיַק לִיהּ:
- כח וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַחֹו
 וְאֵת כָּל־הָאֵתֶת אֲשֶׁר צִוְּהוּ:
 וַחֲוֵי מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן יַת כָּל פְּתַגְמֵיָא דִּי דְשִׁלְחִיהּ
 וַיַּת כָּל אֲתֵיָא דְפַקְדֵיהּ:
- כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וַיֵּאֲסֹפּוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַאֲזַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וַיִּכְנָשׁוּ יַת כָּל סְבִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- ל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 וַיַּעַשׂ הָאֵתֶת לְעֵינֵי הָעָם:
 וַמְלִיל אַהֲרֹן יַת כָּל פְּתַגְמֵיָא דְמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
 וַעֲבַד אֲתֵיָא לְעֵינֵי עַמָּא:
- לא וַיֵּאֱמֹן הָעָם
 וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פִלְדַּד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עַנְיָם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:
 וַהִימִין עַמָּא
 וַשְׁמַעוּ אַרְי דְּכִיר יְיָ יַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַרְי גְּלִי קְדָמוֹהִי שְׁעִבּוּדְהוֹן וְכָרְעוּ וְסִגִּידוּ:

- ה א ויאמר באו משה ואהרן ויאמרו אל־פרעה
 כה־אמר יהוה אלהי ישראל שלח את־עמי ויחגו לי במדבר:
 ובתר כן עאלו משה ואהרן ואמרו לפרעה
 כדנן אמר יי אלהא דישראל שלח ית עמי ויחגו קדמי במדברא:
- ב ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל
 לא ידעתל את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח:
 ואמר פרעה שמא דיי לא אתגלי לי דאקביל למימריה לשלחא ית ישראל
 לא אתגלי לי שמא דיי ואף ית ישראל לא אשלח:
- ג ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו
 גלכה נא דררף שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פו־יפגענו בדבר או בכרב:
 ואמרו אלהא דיהודאי אתגלי עלנא
 גיזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא ונדבח קדם יי אלהנא דלמא יערעננא כמות או בקטול:
- ד ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את־העם ממעשיו
 לכו לסבלתיכם:
 ואמר להון מלכא דמצרים למא משה ואהרן תבטלון ית עמא מעבידתהון
 איזילו לפולחנכון:
- ה ויאמר פרעה הורבים עתה עם הארץ
 והשבתם אתם מסבלתם:
 ואמר פרעה הא מדסגיאיין כען עמא דארעא
 ותבטלון יתהון מפולחנהון:
- ו ויצו פרעה ביום ההוא
 את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר:
 ופקיד פרעה ביומא ההוא
 ית שלטוני עמא וית סרכוהי למימר:
- ז לא תאספון לתת תבן לעם ללכון הלבנים כתמול שלשם
 הם ילכו וקששו להם תבן:
 לא תיספון למתן תבנא לעמא למרמי לבנין כמאתמלי ומדקמוהי
 אנון גיזלון ויגבבון להון תבנא:
- ח ואת־מתפנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
 פי־נרפים הם על־כן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה לאלהינו:
 וית סכום לבניא דאנון עבדיו ומאתמלי ומדקמוהי תמנון עליהון לא תמנעו מניה
 ארי בטלניו אנון על כן אנון מצוחין למימר גיזיל נדבח קדם אלהנא:

- ט תִּכְבֹּד הָעֶבֶדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ
וְאֶל־יִשְׁעוֹ בְּדַבְרֵי־שֹׁקֵר:
יִתְקַף פּוֹלְחָנָא עַל גּוֹבְרֵיָא וַיִּתְעַסְקוּן בַּהּ
וְלֹא יִתְעַסְקוּן בְּפִתְגָמִין בְּטִילִין:
- י וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וְשֹׁטְרֵיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם לֵאמֹר
כֹּה אָמַר פְּרֹעֶה אֵינְנִי נָתַן לָכֶם תְּבוֹן:
וַנִּפְקוּ שְׁלֹטוֹנֵי עַמָּא וְסֹרְכוֹהֵי וַאֲמָרוּ לְעַמָּא לְמִימַר
כְּדָנָן אָמַר פְּרֹעֶה לִית אַנְא יְהִיב לָכוֹן תְּבַנְא:
- יא אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבוֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ
כִּי אִין נִגְרַע מֵעֲבַדְתְּכֶם דְּכָר:
אַתּוֹן אִיזִילוּ סְבוּ לָכוֹן תְּבַנְא מֵאַתֵּר דְּתִשְׁכַּחוּן
אַרִי לֹא יִתְמַנַּע מִפּוֹלְחָנְכוֹן מְדַעַם:
- יב וַיִּפֹּץ הָעַם בְּכָל־אַרְצֵי מִצְרַיִם
לְקַשְׁשׁ קִשׁ לְתַבּוֹן:
וַאֲתַבְדַּר עַמָּא בְּכָל אַרְעָא דְּמִצְרַיִם
לְגַבְבָּא גַלִּי לְתַבְנְא:
- יג וְהַנְּגִשִׁים אֶצִּים לֵאמֹר
כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בְּהִיֹּת הַתְּבוֹן:
וְשֹׁטְרוֹנֵיָא דְּחִקִּין לְמִימַר
אַשְׁלִימוּ עֲבִידְתְּכוֹן פְּתָגְם יוֹם בְּיוֹמֵיהּ כְּמָא דְּהוּיֹתוֹן עֲבָדִין כַּד מִתְּיָהִיב לָכוֹן תְּבַנְא:
- יד וַיָּכּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נְגִשֵׁי פְרֹעֶה לֵאמֹר
מְדוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֻקְכֶם לְלַבֵּן כְּתָמוֹל שְׁלִשָׁם גַּם־תָּמוֹל גַּם־הֵיּוֹם:
וַיִּלְקוּ סֹרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּמִנְיָאוּ עֲלֵיהוֹן שְׁלֹטוֹנֵי פְרֹעֶה לְמִימַר
מְדִין לֹא אֲשַׁלְּמֶתוֹן גְּזִירְתְּכוֹן לְמִרְמֵי לְבַנְיָן כְּמֵאֲתַמְלֵי וּמְדַקְמוּהֵי אַף תְּמַלִּי אַף יוֹמָא דִּין:
- טו וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרֹעֶה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ:
וְאַתּוֹן סֹרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַצְּחוּ קָדָם פְּרֹעֶה לְמִימַר
לָמָּה מִתְעַבִּיד כְּדִין לְעַבְדֶּךָ:
- טז תְּבוֹן אִין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ
וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מִפִּים וְחֻטָּאת עֲמָד:
תְּבַנְא לֹא מִתְּיָהִיב לְעַבְדֶּךָ וּלְבַנְיָא אֲמָרִין לָנָא עַבְדִּיו
וְהֵא עַבְדֶּךָ לָקוּ וְחֻטוֹן עֲלֵיהוֹן עֲמָד:

יז וַיֹּאמֶר נְרָפִים אַתֶּם נְרָפִים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים גִּלְכָּה נִזְבַּחַה לַיהוָה:
וַאֲמַר בְּטִלְנִין אַתּוֹן בְּטִלְנִין
עַל כֵּן אַתּוֹן אֹמְרִין נִזְיִל נְדַבַּח קָדָם יי:

יח וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתָכוּן לֹא־יִנְתֶּן לְכֶם
וְתָכוּן לְבָנִים תִּתְּנוּ:
וּכְעַן אִיזִילוּ פְּלָחוּ וְתִבְנֶא לָא יִתְיַהֵב לְכוֹן
וּסְכוּם לְבָנִיא תִּתְּנוּן:

יט וַיֵּרְאוּ שְׂטָרֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם בְּרַע בְּרַע לֵאמֹר
לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנֵּיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:
וַחֲזוּ סָרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְהוֹן בְּבִישׁ לְמִימַר
לָא תִּמְנָעוּן מִלְּבַנֵּיכוֹן פְּתָגַם יוֹם בְּיוֹמִיה:

כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹצְבִים לְקִרְיַת־כְּנָפֵי
בְּצִאתְכֶם מֵאֵת פְּרַעֲה:
וְעָרְעוּ יְת מֹשֶׁה וְיְת אַהֲרֹן קִימִין לְקַדְמוֹתֵהוֹן
בְּמַפְקְהוֹן מִלֹּת פְּרַעֲה:

כא וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט
אֲשֶׁר הִבְאִישְׁתֶּם אֶת־רִיחֵנוּ בְּעֵינֵי פְּרַעֲה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו לְתַת־חֶרֶב בִּידֶם לְהַרְגֵנוּ:
וַאֲמָרוּ לְהוֹן יִתְגַּלִּי יי עֲלִיכוֹן וַיִּתְּפָרַע
דְּאִבְאִישְׁתּוֹן יְת רִיחֵנָא בְּעֵינֵי פְּרַעֲה וּבְעֵינֵי עַבְדוֹהִי לְמַתָּן חֶרֶבָא בִּידֵהוֹן לְמַקְטָלְנָא:

כב וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי לְמָה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:
וְתָב מֹשֶׁה לְקָדָם יי וַאֲמַר
יי לְמָא אִבְאִישְׁתָּא לְעַמָּא הַדִּין לְמָא דְנָן שְׁלַחְתָּנִי:

כג וּמֵאֲז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הֲרַע לְעַם הַזֶּה
וְהַצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמְּךָ:
וּמַעַדָן דְּעִלִּית לֹת פְּרַעֲה לְמַלְלָא בְּשִׁמְךָ אִבְאִישׁ לְעַמָּא הַדִּין
וְשִׁיזְבָא לָא שִׁיזְיַבְתָּא יְת עַמְּךָ:

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲה
כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבִיד חֲזָקָה יִגְרָשֶׂם מֵאֶרְצוֹ: {ס}
וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה כְּעַן תַּחֲזִי דְאֶעֱבִיד לְפְרַעֲה
אַרִי בִיד תְּקִיפָא וְשִׁלְחִנוּן וּבִיד תְּקִיפָא יִתְרִיכְנוּן מֵאֶרְעִיה: